

[Landbrugministeren.]

Det ærede medlem hr. Carsten Raft kritiserede forslaget, for det første fordi det var alt for omfattende. Jeg hørte nu ikke, at det ærede medlem gav nogen anvisning på, hvorledes det kunne gøres mere kortfattet, tværtimod har jeg indtrykket af, at det ærede medlems udtalelser gik ud på en udvidelse derved, at man skulle indsætte bestemmelser om enkelte træer inde i haver. Forslaget her er jo en hegnslø, ikke en lov om enkelte træer, der står inde på folks marker eller i deres haver, og med hensyn til egne hegn, så er de jo underkastet de samme regler som fælleshegn. Det er kun spørgsmålet om, hvorvidt enkelte træer skal inddrages under hegnsløven, der er noget tvivlsomt.

Befolkningens evne til at forstå en sådan lov tror jeg nu det ærede medlem undervurderer. Ganske vist lagde jeg mærke til, at det ærede medlem ikke har læst forslaget så nøje — han kaldte forslaget for hegnsløven, skønt det er forslag til lov om hegn, men det er dog ikke sikkert, at alle læser loven så overfladisk.

Det ærede medlem hr. Kristian Nygaard stillede forskellige spørgsmål til mig, som jeg synes det vil være rigtigere at drøfte i et udvalg. Jeg forstår, at der fra venstres side er ønske om at få forslaget henvist til et udvalg, og der vil jeg mene det er rigtigt, man tager disse spørgsmål op.

Jeg vil dog gerne advare imod, at man tager altfor meget med ind under loven, som ikke hører ind under den, og når det ærede medlem hr. Kristian Nygaard kunne tænke sig, at man indførte bestemmelser, der gik ud på at pålægge landmændene og haveejerne at fjerne ukrudt, er jeg for det første ikke sikker på, at det er rigtigt at tage dette med; for det andet tror jeg ikke, rigsdagen går med til at pålægge landmænd og haveejere at holde de arealer, der ligger langs hegn, fri for ukrudt. Jeg tror, det vil være tvangsbestemmelser, som ikke vil få nogen helt let gang gennem de forskellige rigsdagsgrupper. Derfor vil jeg henstille, at man tager sagen roligt og nøgternt og lader den gå til udvalgsbehandling. Jeg har ikke noget imod, at den kommer til en kort udvalgsbehandling; jeg vil blot anmode om, at lovforslaget må blive behandlet færdigt i år. Jeg synes, at loven er så gammel, at den nok kan trænge til en fornyelse, og uoverensstemmelserne er så små, at vi sikkert nok kommer til enighed i et udvalg, når der vises en vis vilje til fordragelighed fra de forskellige sider.

Carsten Raft: Når den højtærede minister i morgen læser det, han ikke hørte i dag, vil han kunne se, at jeg gav ganske klare anvisninger på forenkling, idet jeg mener, at der ikke er den fjerneste grund til at have alle bestemmelserne angående hegnssynsmændene stående i en lov. De kan stå i et cirkulære fra ministeren; alle bestemmelserne om, hvordan protokollen skal affattes, og om formen for borgernes henvendelser er det meget nemmere at få oplyst ved, at man ringer til kommunekontoret og får et skema, så er det klaret. At have en så stor lov som denne side op og side ned angående et ganske lillebitte forhold vedrørende erhvervelse af en ejendom gør, at folk efterhånden synes, det hele svulmer op, så de ikke kan finde ud af det og må anvende de sagførere, som lever af denne overdimensionering af lovene. Det er forenkling, rationalisering, vi taler om; jeg er ganske sikker på, at en god jurist ville kunne forenkle denne lov ganske overordentligt. Jeg har givet de fornødne anvisninger.

Jeg rejste spørgsmålet om træer i haver, som angår hundreder af borgere, for et par år siden, da spørgsmål overhovedet begyndte at komme frem her i rigsdagen. Jeg skal ellers ikke komme med den sædvanlige bemærkning om, hvilke henvendelser man får, men jeg fik flere henvendelser, end jeg har fået i nogen anden politisk sag. Jeg har i de sidste år haft massevis af henvendelser fra folk, som var taknemlige for, at dette spørgsmål var rejst.

Jeg mente, at ministeren ville komme med nogle bemærkninger i forbindelse med forslagets behandling, da de ikke er kommet sammen med lovforslaget. Nu spørger jeg igen, og jeg får ikke noget som helst svar. Det er ikke tilfredsstillende for de borgere, der ikke bliver beskyttet på tilfredsstillende måde ved lovbestemmelser; det er ikke tilfredsstillende, at landbrugministeren viser spørgsmålet tilbage og bare anholder en fortalelse og lader det være det afgørende, om jeg har sagt hegnslø eller hegnslø, i stedet for at give svar på det, jeg spurgte om. Agter den højtærede landbrugminister, hvis han ikke mener, det hører til i hegnsløven, at komme med et forslag — nu har der været betænkningstid nok — til løsning af dette forhold, til beskyttelse af et retsgode, som tilgodeses i denne lov; men bare på et andet område? Det er rimeligt, at rigsdagen får svar på spørgsmålet; ellers bliver vi nødt til at give det svar, at jeg forelægger et lovforslag, og så bliver det